Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
PAOLO MENGOZZI IŠVADA,
pateikta 2011 m. rugsėjo 6 d.[1]

Byla C-249/10 P

Brosmann Footwear (HK) Ltd ir kt.
prieš
Europos Sąjungos Tarybą

ir Europos Komisiją

„Apeliacinis skundas — Bendra prekybos politika — Dempingas — Reglamento (EB) Nr. 384/96 2 straipsnio 7 dalis, 3 straipsnio 7 dalis, 5 straipsnio 4 dalis, 9 straipsnio 5 ir 6 dalys ir 17 straipsnio 3 dalis — Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su odiniais batviršiais importas — Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas — Individualus režimas — Atrankos metodas — Europos Sąjungos pramonės subjektų bendradarbiavimas“

I – Įvadas

1. Savo apeliaciniame skundu *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd* ir *Risen Footwear (HK) Co. Ltd* (toliau kartu vadinami *Brosmann Footwear ir kt.*) prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2010 m. kovo 4 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Brosmann Footwear (HK) ir kt. prieš Tarybą* (toliau – skundžiamas sprendimas)[2], kuriuo šis teismas atmetė jų ieškinį dėl 2006 m. spalio 5 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1472/2006, nustatančio galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui, galutinį surinkimą[3] (toliau – galutinis reglamentas), dalinio panaikinimo.

2. Ši byla iš esmės susijusi su 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių[4], iš dalies pakeisto 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 461/2004[5] (toliau – pagrindinis reglamentas) tam tikrų nuostatų formuluotėmis.

1 — Originalo kalba: prancūzų.
2 — T-401/06, Rink. p. II-671.
3 — OL L 275, p. 1.
4 — OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45.
5 — OL L 77, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 150.

3. Iš esmės nagrinėjant apeliacinį skundą reikia išnagrinėti pagrindinio reglamento 17 straipsnio taikymo sritį; pagal šį straipsnį Europos Komisija tais atvejais, „kai eksportuotojų ar importuotojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku“, gali nuspręsti tirti tik reprezentatyvius tyrimui atrinktus atitinkamos nare nesančios šalies eksportuotojus ar gamintojus ir nenagrinėti tyrimui neatrinktų, tačiau per nustatytą terminą būtiną informaciją pateikusių įmonių prašymų apskaičiuoti „individualų dempingo skirtumą“.

4. Kalbant konkrečiau, šiuo atžvilgiu reikia nustatyti, ar Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, kad, remiantis pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalimi, Komisija, atsižvelgusi į atitinkamų eksportuotojų ar gamintojų skaičių, turi teisę atsisakyti nagrinėti prašymus, kuriems taikomi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktai, pripažinti įmonę veikiančia rinkos ekonomikos sąlygomis (toliau – rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas, RESVĮS) ir tyrimui neatrinktų eksportuotojų arba gamintojų pateiktus prašymus taikyti individualų režimą (toliau – IR), kaip nurodyta minėto reglamento 9 straipsnio 5 dalyje.

II – Ginčo aplinkybės ir skundžiamas sprendimas

5. Apeliacinės bylos šalys *Brosmann Footwear (HK) Ltd ir kt.* yra Kinijoje įsteigtos įmonės, gaminančios ir eksportuojančios avalynę.

6. 2005 m. gegužės 30 d. gavusi *Confédération européenne de l'industrie de la chaussure* (Europos avalynės pramonės konfederacijos) (CEC) skundą, Komisija pradėjo antidempingo procedūrą dėl Kinijos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su odiniais batviršiais importo. Pranešimas apie šios procedūros pradėjimą buvo paskelbtas 2005 m. liepos 7 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*[6] (toliau – pranešimas apie procedūros pradėjimą).

7. Atsižvelgiant į akivaizdžiai didelį procedūroje dalyvaujančių šalių skaičių, pranešimo apie procedūros pradėjimą 5.1 punkto a papunktyje buvo numatyta galimybė taikyti atrankos techniką pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį.

8. Pranešimo apie procedūros pradėjimą 5.1 punkto b papunktyje taip pat buvo nurodyta, kad gamintojai arba eksportuotojai, prašantys taikyti individualų dempingo skirtumą, kad būtų taikomos pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalis ir 17 straipsnio 3 dalis, per pranešime nustatytą terminą, t. y. per 40 dienų nuo pranešimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos, turėjo pateikti tinkamai užpildytą klausimyną.

9. Pranešimo apie procedūros pradėjimą 5.1 punkto „Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas“ e papunktyje buvo nurodyta, kad gamintojų, manančių, jog veikia rinkos ekonomikos sąlygomis, parduoti siūlomos avalynės su odiniais batviršiais normalioji vertė pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą būtų nustatoma pagal šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą. Gamintojų, ketinančių pateikti RESVĮS prašymą, buvo reikalaujama užtikrinti, kad jų prašymai pasiektų Komisiją per pranešimo apie procedūros pradėjimą 6 punkto d papunktyje nustatytą terminą, t. y. per 15 dienų nuo pranešimo paskelbimo.

10. Pagal pranešimo apie procedūros pradėjimą 6 punkto d papunktį tas pats terminas buvo taikomas IR prašymams, teikiamiems pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalį.

11. *Brosmann Footwear ir kt.* susisiekė su Komisija ir per nustatytą terminą pateikė informaciją, kurios, remiantis pranešimo apie procedūros pradėjimą 5.1 punkto a papunkčio i dalimi ir e papunkčiu, reikia norint būti šios institucijos pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį tyrimui atrinktam eksportuojančiam gamintojui ir kad būtų suteiktas RESVĮS arba jo nesuteikus taikomas IR.

6 — OL C 166, p. 14.

12. 2006 m. kovo 23 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 553/2006, nustatantį laikinąjį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui[7] (toliau – laikinasis reglamentas).

13. Pagal laikinojo reglamento 9 konstatuojamąją dalį tyrimas dėl dempingo ir žalos vyko nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki 2005 m. kovo 31 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Žalai įvertinti reikšmingos tendencijos buvo nagrinėjamos nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2005 m. kovo 31 d.

14. Kadangi Kinijos ir Vietnamo eksportuojančių gamintojų, kuriems nebuvo galima suteikti RESVĮS, gaminiams reikėjo nustatyti normaliąją vertę, trijų Brazilijos įmonių patalpose pagal analogiškos šalies, šiuo atveju Brazilijos Federacinės Respublikos, pateiktus duomenis buvo atlikta patikra normaliajai vertei nustatyti (laikinojo reglamento 8 konstatuojamoji dalis).

15. Norėdama nustatyti, ar buvo taikomas dempingas, Komisija taikė atrankos techniką. Pagal laikinojo reglamento 55 konstatuojamąją dalį iš visų Kinijos eksportuojančių gamintojų, pareiškusių norą dalyvauti atrankoje, 154 tiriamuoju laikotarpiu eksportavo į Europos bendriją. Toje pačioje konstatuojamojoje dalyje nurodyta ir tai, kad minėtos įmonės iš pradžių buvo laikomos bendradarbiaujančiomis ir į jas buvo atsižvelgta vykdant atranką.

16. Pagal laikinojo reglamento 57 konstatuojamąją dalį Komisija galiausiai atrinko trylika Kinijos eksportuojančių gamintojų, atstovaujančių daugiau nei 20 % Kinijos eksporto į Bendriją. Iš laikinojo reglamento 67–69 konstatuojamųjų dalių išplaukia, kad Komisija atmetė visus minėtų eksportuojančių gamintojų RESVĮS prašymus. Remiantis 91–94 konstatuojamosiomis dalimis, buvo atmesti ir jų IR prašymai.

17. Laikinojo reglamento 62 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad eksportuojantys gamintojai, kurie nepateko į galutinę atranką, buvo informuoti apie tai, kad bet kuris jų eksportui taikomas antidempingo muitas bus skaičiuojamas pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalies nuostatas. Pagal laikinojo reglamento 64 konstatuojamąją dalį keturi į atranką nepatekę Kinijos eksportuojantys gamintojai paprašė, kad pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį ir 17 straipsnio 3 dalį jiems būtų apskaičiuotas individualus dempingo skirtumas. Tačiau į jų prašymus nebuvo atsižvelgta, nes Komisija nusprendė, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį individualių atvejų nagrinėjimas nepagrįstai apsunkintų jos užduotį ir būtų neįmanoma laiku baigti tyrimo. Tokiomis aplinkybėmis minėtų gamintojų dempingo skirtumas buvo apskaičiuotas nustatant tyrimui atrinktų įmonių dempingo skirtumų svertinį vidurkį (laikinojo reglamento 135 ir 143 konstatuojamosios dalys).

18. Dėl Bendrijos pramonės apibrėžimo Komisija laikinojo reglamento 150 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad skundo pateikėjų produkcija sudarė 42 % visos Bendrijos nagrinėjamo produkto gamybos. Laikinojo reglamento 65 ir 151 konstatuojamosiose dalyse Komisija, atsižvelgusi į gamybos apimtį ir geografinę padėtį, atrinko 10 Bendrijos gamintojų. Atrinktiems gamintojams teko apie 10 % skundą pateikusių Bendrijos gamintojų gamybos. Atitinkamai buvo manoma, kad 814 Bendrijos gamintojų, kurių vardu buvo pateiktas skundas, sudaro „Bendrijos pramonę“, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje (laikinojo reglamento 152 konstatuojamoji dalis).

19. Dėl atrinktų Bendrijos gamintojų tapatybės Komisija nurodė, kad kai kurie iš jų Bendrijoje turėjo klientų, kurie taip pat gauna prekes iš Kinijos ir Vietnamo, ir šitaip turėjo tiesioginės tokio importo naudos. Todėl minėti gamintojai yra „pažeidžiami“, nes kai kurie jų klientai gali būti nepatenkinti pateiktu arba palaikomu skundu dėl tariamai žalingo dempingo. Šie gamintojai manė, kad gali sulaukti atsakomųjų kai kurių klientų veiksmų, ir galiausiai dėl to gali nutrūkti verslo santykiai. Todėl Komisija patenkino prašymą laikytis konfidencialumo ir neatskleisti tyrimui atrinktų įmonių pavadinimų (laikinojo reglamento 8 konstatuojamoji dalis).

7 — OL L 98, p. 3.

20. 2006 m. spalio 5 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė galutinį reglamentą, kuriuo nustatė galutinį antidempingo muitą Kinijos kilmės avalynės su odiniais arba kompozicinės odos batviršiais, išskyrus sportinę avalynę, specialios technologijos sportinę avalynę (anglų k. STAF), šlepetes ir kitą kambarinę avalynę bei avalynę su apsauginėmis nosimis, klasifikuojamą įvairiais Kombinuotosios nomenklatūros kodais, importui (galutinio reglamento 1 straipsnis).

21. Dėl atrinktų Kinijos gamintojų reprezentatyvumo Taryba galutinio reglamento 44 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad atrinktų įmonių eksporto į Bendriją kiekis sudarė daugiau nei 12 % atliekant tyrimą bendradarbiavusių gamintojų nagrinėjamo produkto eksporto kiekio į Bendriją. Kadangi pagrindinio reglamento 17 straipsnyje nenumatyta riba, susijusi su atrinktų įmonių reprezentatyvumu, pagal šią nuostatą jos yra reprezentatyvios.

22. Remiantis galutinio reglamento 72 konstatuojamąją dalimi, Taryba nusprendė taikyti RESVĮS vienam iš atrinktų eksportuojančių gamintojų *Golden Step*, atsižvelgusi į su šia įmone susijusių aplinkybių pasikeitimą.

23. Pagal galutinio reglamento 1 straipsnio 3 dalį 11 tyrimui atrinktų Kinijos įmonių, kurioms atsisakyta taikyti RESVĮS, pagamintai avalynei nustatytas 16,5 % galutinis antidempingo muitas, taikytinas neto kainai Bendrijos pasienyje prieš sumokant muitą. *Golden Step* pritaikytas 9,7 % tarifas. Pagal galutinio reglamento 3 straipsnį šie tarifai galioja 2 metus.

24. Kalbant apie klausimus, susijusius su įvairių įmonių prašymais taikyti RESVĮS ir (arba) IR, į kuriuos Komisija neatsakė, Taryba nusprendė, kad tai, jog Komisija atskirai neatsakė į kiekvieną šiuo atžvilgiu gautą prašymą, nėra pagrindinio reglamento pažeidimas.

25. Minėtų įmonių, įskaitant *Brosmann Footwear ir kt.*, pagamintai avalynei nustatytas 16,5 % antidempingo muito tarifas.

26. Kalbant apie tyrimui atrinktus Bendrijos gamintojus, pažymėtina, kad Taryba galutinio reglamento 53–59 konstatuojamosiose dalyse atmetė visus kaltinimus, kuriais abejojama šių gamintojų reprezentatyvumu, ir atitinkamai patvirtino Komisijos laikinajame reglamente padarytas išvadas.

27. Dėl Bendrijos pramonės apibrėžimo Taryba galutinio reglamento 157 konstatuojamojoje dalyje pabrėžė, jog nė vienas iš skundą pateikusių gamintojų neatsisakė bendradarbiauti atliekant tyrimą. Išsamūs klausimynai dėl žalos buvo išsiųsti tik atrinktiems Bendrijos gamintojams, ir tai yra natūralus atrankos metodo padarinys (galutinio reglamento 158 konstatuojamoji dalis).

28. Savo ieškiniui Bendrajame Teisme dėl galutinio reglamento dalies panaikinimo pagrįsti *Brosmann Footwear ir kt.* pateikė aštuonis ieškinio pagrindus. Tarp jų buvo tokie pagrindai: i) pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkto ir 9 straipsnio 5 dalies bei vienodo požiūrio ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimas; ii) pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto ir 18 straipsnio bei teisės į gynybą pažeidimas; iii) akivaizdi vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalies pažeidimas; iv) akivaizdi vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies ir EB 253 straipsnio pažeidimas; ir v) akivaizdi vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pažeidimas.

29. Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visus tuos ieškinio pagrindus ir iš *Brosmann Footwear ir kt.* priteisė bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidas.

III – Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

30. 2010 m. gegužės 18 d. *Brosmann Footwear ir kt.* pateikė Teisingumo Teismui apeliacinį skundą dėl skundžiamo sprendimo.

31. *Brosmann Footwear ir kt.* Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek Bendrasis Teismas nepanaikino galutinio reglamento ir priteisė iš *Brosmann Footwear ir kt.* bylinėjimosi Bendrajame Teisme išlaidas,

— priimti galutinį sprendimą ir panaikinti galutinį reglamentą,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi apeliaciniame procese ir Bendrajame Teisme išlaidas.

32. Atsiliepime į apeliacinį skundą Taryba Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo,

— nepatenkinus ir antrojo reikalavimo, atmesti ieškinį ir bet kuriuo atveju priteisti iš *Brosmann Footwear ir kt.* bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidas.

33. Savo atsiliepime Komisija teigia, kad Teisingumo Teismas turėtų atmesti apeliacinį skundą ir nurodyti *Brosmann Footwear ir kt.* padengti Komisijos išlaidas.

IV – Analizė

34. *Brosmann Footwear ir kt.* iš esmės remiasi penkiais apeliacinio skundo pagrindais, atitinkančiais šios išvados 28 punkte išvardytus penkis ieškinio pagrindus, pateiktus pirmojoje instancijoje.

35. Pirmieji du apeliacinio skundo pagrindai iš esmės susiję su tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes aiškino pagrindinį reglamentą taip, kad institucijoms nereikia nagrinėti tyrimui neatrinktų eksportuojančių gamintojų pateiktų RESVĮS ir (arba) IR prašymų. Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas padarė įvairių teisės klaidų ir iškreipė įrodymus, susijusius su pakankamu Bendrijos pramonės bendradarbiavimo laipsniu vykstant tyrimui ir su šio tyrimo eiga. Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir klaidingai aiškino įrodymus, susijusius su Bendrijos pramonei padarytos žalos vertinimu. Galiausiai penktajame apeliacinio skundo pagrinde *Brosmann Footwear ir kt.* tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir neteisingai aiškino įrodymus, kai vertino dempingo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos priežastinį ryšį.

A – *Dėl apeliacinio skundo pirmojo ir antrojo pagrindų, susijusių su teisės klaidomis, padarytomis konstatuojant, kad institucijos neturi pareigos nagrinėti tyrimui neatrinktų eksportuojančių gamintojų pateiktų RESVĮS ir (arba) IR prašymų*

36. Prieš išdėstant ir nagrinėjant pirmuosius du apeliacinio skundo pagrindus reikia pakartoti esminius motyvus, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas atmetė *Brosmann Footwear ir kt.* pirmojoje instancijoje pateiktą argumentą, kad iš esmės institucijos privalėjo nagrinėti atliekant antidempingo tyrimą neatrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų RESVĮS ir (arba) IR prašymus.

1. Bendrojo Teismo vertinimas

37. Pirmiausia skundžiamo sprendimo 72 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį ir 17 straipsnio 1 dalį pasinaudojimas atrankos technika esant dideliam pareiškėjų, eksportuotojų, importuotojų, produktų rūšių ar sandorių skaičiui yra tyrimo apribojimas. Dėl tų pačių nuostatų Bendrasis Teismas paaiškino, kad atrankos technikos naudojimui vis dėlto taikomos dvi sąlygos: i) atrinkti pavyzdžiai (gamintojai) turi būti reprezentatyvūs; ir ii) neatrinktiems gamintojams nustatytas dempingo skirtumas neturi viršyti atrinktiems gamintojams nustatyto dempingo skirtumo svertinio vidurkio (skundžiamo sprendimo 73 punktas).

38. Bendrasis Teismas pažymėjo, kad pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį ir 17 straipsnio 1 dalį kiekvienam neatrinktam gamintojui suteikiama galimybė prašyti apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą, jeigu tik jis per nustatytą terminą pateikia visą būtiną informaciją ir jeigu toks procesas pernelyg neapsunkina Komisijos užduoties ir leidžia laiku baigti tyrimą (skundžiamo sprendimo 74 punktas).

39. Papildomai paaiškinęs pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkto turinį, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 76 punkte konstatavo, kad „neatrinkti gamintojai gali prašyti apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą, o tai reikštų prašymo suteikti RESVĮS/IR patenkinimą, kai kalbama apie pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte nurodytas valstybes, tik remdamiesi minėto reglamento 17 straipsnio 3 dalimi. Tačiau ši nuostata leidžia Komisijai įvertinti, ar, atsižvelgiant į prašymų suteikti RESVĮS/IR skaičių, jų nagrinėjimas pernelyg neapsunkintų tyrimo ir netrukdytų jo baigti laiku“.

40. Bendrasis Teismas iš to padarė išvadą, kad: i) tais atvejais, kai naudojama atranka, pagal pagrindinį reglamentą neatrinktiems ūkio subjektams nesuteikiama besąlyginė teisė į individualaus dempingo skirtumo apskaičiavimą, nes tokio prašymo patenkinimas priklauso nuo Komisijos sprendimo, susijusio su pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalies taikymu (skundžiamo sprendimo 77 punktas); ii) kadangi pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą RESVĮS suteikimas ar IR taikymas yra reikšmingas tik nustatant normaliosios vertės apskaičiavimo metodą, siekdama nustatyti individualų dempingo skirtumą Komisija neprivalo nagrinėti neatrinktų ūkio subjektų prašymų suteikti RESVĮS ir (arba) taikyti IR, jei taikydama pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį nusprendžia, kad tokių skirtumų apskaičiavimas pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų jį baigti laiku (skundžiamo sprendimo 78 punktas); ir iii) Bendrojo Teismo nagrinėjamoje byloje nebuvo ginčijama, kad individualaus dempingo skirtumo apskaičiavimas kiekvienam neatrinktam, bet tokį prašymą pateikusiam ūkio subjektui pernelyg apsunkintų institucijų atliekamą tyrimą ir neleistų jo baigti laiku (skundžiamo sprendimo 79 punktas).

41. Remdamasis tuo Bendrasis Teismas padarė išvadą, jog reikia atmesti *Brosmann Footwear ir kt.* argumentą, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktus Komisija įpareigojama išnagrinėti neatrinktų ūkio subjektų prašymus suteikti RESVĮS/IR, taip pat ir tų ūkio subjektų, kuriems netaikytas individualus dempingo skirtumas, prašymus (skundžiamo sprendimo 80 punktas).

42. Bendrasis Teismas taip pat atmetė *Brosmann Footwear ir kt.* argumentus, grindžiamus vienodo požiūrio į, pirma, atrinktas ir į neatrinktas įmones principo pažeidimu, nes šios dvi įmonių kategorijos buvo skirtingoje padėtyje (skundžiamo sprendimo 81 punktas), ir, antra, vienodo požiūrio į neatrinktas įmones, „turinčias teisę“ į RESVĮS ir (arba) IR, ir neatrinktas įmones, kurių prašymas taikyti RESVĮS ir (arba) IR bet kuriuo atveju būtų buvęs atmestas, principo pažeidimu, remdamasis tuo, kad, atsižvelgiant į Komisijai pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį suteiktą diskreciją, ji neprivalo priimti sprendimų dėl visų RESVĮS ir (arba) IR prašymų (skundžiamo sprendimo 83–85 punktai).

43. Dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte RESVĮS prašymui išnagrinėti nustatyto trijų mėnesių termino nesilaikymo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 92 punkte konstatavo, jog, atsižvelgiant į jo ankstesnes išvadas, kad „Komisija nepadarė <...> klaidos nenagrinėdama [*Brosmann Footwear ir kt.*] prašymų suteikti RESVĮS ir (arba) IR“, šios įmonės „negali pagrįstai remtis <...> trijų mėnesių termino praleidimu <...>, nes šis terminas yra susijęs su tais atvejais, kada Komisija [privalėjo] nagrinėti minėtus prašymus“.

2. Šalių argumentai

44. Pirmajame savo apeliacinio skundo pagrinde *Brosmann Footwear ir kt.* nesutinka su skundžiamo sprendimo 78 punkte padaryta Bendrojo Teismo išvada, kad institucijos neprivalėjo nagrinėti jų RESVĮS ir (arba) IR prašymų. Šiuo klausimu *Brosmann Footwear ir kt.* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai tame pačiame punkte konstatavo, kad RESVĮS suteikimas ar IR taikymas yra reikšmingas tik nustatant normaliosios vertės apskaičiavimo metodą, siekiant nustatyti individualų dempingo skirtumą.

45. Todėl skundžiamo sprendimo 76–85 punktuose Bendrasis Teismas *Brosmann Footwear ir kt.* pateiktiems RESVĮS ir (arba) IR prašymams klaidingai suteikė žemesnį prašymų apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą statusą pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį. *Brosmann Footwear ir kt.* neprašė apskaičiuoti individualaus dempingo skirtumo ar individualaus muito tarifo. Šios įmonės prašė pripažinti faktą, kad jos veikia „Kinijos rinkos ekonomikos sąlygomis“ ir todėl joms reikia taikyti svertinį vidutinį tarifą, taikomą gamintojams, veikiantiems „Kinijos rinkos ekonomikos sąlygomis“ (t. y. gamintojams, kuriems suteiktas RESVĮS arba taikytas IR ir kurie atrinkti tyrimui). *Brosmann Footwear ir kt.* tvirtina, kad visiems gamintojams, kurie nebuvo atrinkti tyrimui, tačiau „turėjo teisę“ į RESVĮS, turėjo būti taikomas toks pats antidempingo muitas kaip *Golden Step* (9,7 %), vienintelei atrinktai įmonei, kuriai suteiktas RESVĮS, bet netaikytas visų atrinktų įmonių vidutinis svertinis muito tarifas (16,5 %). Pripažinus, kad institucijos gali elgtis kitaip, būtų pažeistas vienodo požiūrio principas.

46. Todėl, *Brosmann Footwear ir kt.* teigimu, Bendrasis Teismas negalėjo konstatuoti, kad institucijoms buvo leidžiama nenagrinėti RESVĮS ar IR prašymų remiantis motyvu, taikomu prašymams apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą, jog prašymų yra tiek daug, kad ėmusis juos nagrinėti būtų neįmanoma laiku užbaigti tyrimo.

47. Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo *Brosmann Footwear ir kt.* pirmiausia teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą, kai skundžiamo sprendimo 92 punkte konstatavo, kad Komisija neprivalėjo laikytis toje nuostatoje neatrinktų įmonių pateiktiems RESVĮS ir (arba) IR prašymams nagrinėti nustatyto privalomo trijų mėnesių termino.

48. Antra, *Brosmann Footwear ir kt.* teigia, kad Bendrasis Teismas nesilaikė pareigos motyvuoti, nes nenurodė priežasčių, dėl kurių neišnagrinėjo kaltinimo, kad institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą, kadangi per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios nepriėmė sprendimo dėl atrinktų Kinijos gamintojų RESVĮS ir (arba) IR.

49. Taryba ir Komisija siūlo atmesti tuos du apeliacinio skundo pagrindus.

50. Tarybos teigimu, Bendrasis Teismas teisingai paaiškino pagrindinio reglamento 17 straipsnio ir 2 straipsnio 7 dalies ryšį. Naudojant atranką, individualus dempingo skirtumas gali būti taikomas tik tyrimui atrinktiems eksportuotojams arba neatrinktiems eksportuotojams, kurių prašymai taikyti individualų dempingo skirtumą pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį buvo patenkinti. Neatrinktiems gamintojams, kurių prašymai pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį nebuvo patenkinti, negali būti taikomas individualus dempingo skirtumas, nepaisant to, ar jie įsteigti šalyje, kurioje veikiama rinkos ekonomikos sąlygomis. Todėl Taryba tvirtina, kad šalies, kurioje nėra rinkos

ekonomikos sąlygų, atveju RESVĮS ir (arba) IR prašymai skirti tam, kad neatrinktoms įmonėms arba įmonėms, kurių prašymai pagal 17 straipsnio 3 dalį buvo patenkinti, būtų galima pritaikyti individualų dempingo skirtumą. *Brosmann Footwear ir kt.* kaltinimas bet kuriuo atveju neturi reikšmės, nes, kaip pačios teisingai pažymi, jos nereikalavo teisės į individualų dempingo skirtumą.

51. Tarybos teigimu, skundžiamo sprendimo 78 punkte padaryta išvada irgi yra pagrįsta, nes Bendrasis Teismas neteigė, jog *Brosmann Footwear ir kt.* prašė suteikti RESVĮS ir (arba) taikyti IR, kad joms būtų pritaikytas individualus dempingo skirtumas. Taryba teigia, kad ir kiti *Brosmann Footwear ir kt.* argumentai, kuriais kaltinama teisės klaidomis, yra nepagrįsti arba nepriimtini.

52. Komisija priduria, kad, kaip konstatavo Bendrasis Teismas, institucijos neprivalo nagrinėti kiekvieno RESVĮS ir (arba) IR prašymo, net jei nusprendžia taikyti atranką. Kaip Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 77 punkte, institucijos galėjo išnagrinėti tik tyrimui atrinktų įmonių prašymus, nes, kaip Bendrasis Teismas pripažino skundžiamo sprendimo 84 punkte, jo nagrinėjamoje byloje buvo neginčijama, kad individualaus dempingo skirtumo apskaičiavimas visiems neatrinktiems, tačiau prašymus dėl to pateikusiems ūkio subjektams būtų pernelyg apsunkinęs institucijų užduotį ir neleidęs laiku baigti tyrimo.

53. Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo Taryba ir Komisija teigia, kad jis iš dalies nepagrįstas ir iš dalies nepriimtinas. Dėl to, kad tariamai nesilaikyta *Brosmann Footwear ir kt.* RESVĮS ir (arba) IR prašymams nagrinėti nustatyto trijų mėnesių termino, Taryba ir Komisija remiasi skundžiamo sprendimo 92 punkte padaryta Bendrojo Teismo išvada. Kadangi institucijos neprivalėjo nagrinėti RESVĮS ir (arba) IR prašymų, kuriuos pateikė neatrinktos įmonės, Taryba ir Komisija teigia, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatytas trijų mėnesių terminas joms neturėjo jokios reikšmės. Dėl to, kad to paties termino tariamai nesilaikyta nagrinėjant atrinktų įmonių RESVĮS ir (arba) IR prašymus, Taryba ir Komisija teigia, kad šis aspektas nebuvo paminėtas Bendrajame Teisme, todėl tai yra naujas pagrindas, nepriimtinas apeliaciniame procese.

3. Analizė

54. Pirmieji du apeliacinio skundo pagrindai susiję su pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalies taikymo sritimi.

55. Neginčijama, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį Komisijai leidžiama naudoti atrankos techniką, visų pirma jeigu yra labai daug skundo pateikėjų ar eksportuotojų.

56. Be to, *Brosmann Footwear ir kt.* neprieštarauja skundžiamo sprendimo 72 punkte esančiai Bendrojo Teismo pastabai, kad atrankos naudojimas yra tyrimo apribojimas.

57. Todėl, kaip konstatavo Bendrasis Teismas, neatrinkti eksportuotojai ar gamintojai nepatenka į tyrimą.

58. Kita vertus, reikėtų pažymėti, kad pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalyje toks teiginys lyg ir priskirtinas specifiniam prašymų apskaičiuoti „individualų dempingo skirtumą“ atvejui.

59. Taigi pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad jeigu Komisija taiko atrankos metodą, bet kuriam neatrinktam eksportuotojui ar gamintojui, jeigu jis per nustatytą terminą pateikia reikalingą informaciją, „vis dėlto“ gali būti apskaičiuotas „individualus dempingo skirtumas“. Šia galimybe gali pasinaudoti bet kuris tyrimui neatrinktas eksportuotojas ar gamintojas, „išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar importuotojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku“.

60. Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 76 ir 77 punktuose pirmiausia konstatavo, kad jeigu kalbama apie pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte nurodytas valstybes, prašymo apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą patenkinimas reiškia prašymo suteikti RESVĮS ir (arba) taikyti IR patenkinimą, tačiau neatrinkti ūkio subjektai pagal 17 straipsnio 3 dalį negali reikalauti besąlyginės teisės į individualaus dempingo skirtumo apskaičiavimą. Antra, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 78 punkte konstatavo: kadangi RESVĮS suteikimas arba IR taikymas yra reikšmingas tik nustatant normaliosios vertės apskaičiavimo metodą, kad būtų apskaičiuotas individualus dempingo skirtumas, pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį Komisija gali nenagrinėti neatrinktų ūkio subjektų pateiktų RESVĮS ir (arba) IR prašymų, jeigu tokių skirtumų apskaičiavimas pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų Komisijai jį baigti laiku.

61. *Brosmann Footwear ir kt.* pagrįstai neginčijo skundžiamo sprendimo 76 ir 77 punktuose pateikto motyvavimo.

62. Trumpai tariant, kad Komisija galėtų apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą, šalies, kurioje nėra rinkos ekonomikos sąlygų, tačiau kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, eksportuotojai arba gamintojai turi turėti galimybę iš anksto remtis RESVĮS, t. y. jie turi atitikti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktų sąlygas, o jeigu jiems šios nuostatos netaikomos ir todėl normalioji vertė turi būti apskaičiuojama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą, jie turi pasinaudoti individualaus režimo procedūra, kurios sąlygos nustatytos to paties reglamento 9 straipsnio 5 dalyje.

63. Todėl, kaip Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 76 punkte, individualaus dempingo skirtumo apskaičiavimas priklauso nuo RESVĮS suteikimo arba IR taikymo. Vis dėlto, kaip toliau tame pačiame punkte nurodė Bendrasis Teismas, tokiam apskaičiavimui taikoma pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalyje esanti išlyga, pagal kurią individualus nagrinėjimas neturi pernelyg apsunkinti tyrimo ir trukdyti jo baigti laiku.

64. Mano nuomone, keblesnis yra skundžiamo sprendimo 78 punkte pateiktas Bendrojo Teismo motyvavimas, susijęs su tuo, kad iš esmės RESVĮS ir IR yra reikšmingi tik apskaičiuojant individualų dempingo skirtumą ir kad todėl Komisija, remdamasi 17 straipsnio 3 dalimi, gali atsisakyti nagrinėti neatrinktų ūkio subjektų RESVĮS ir (arba) IR prašymus, jeigu tokio skirtumo apskaičiavimas pernelyg apsunkintų tyrimą ir neleistų Komisijai jo baigti laiku.

65. Nors reikia pripažinti, kad prašymas suteikti RESVĮS arba taikyti IR yra būtina sąlyga, kad būtų apskaičiuotas individualus dempingo skirtumas, šio prašymo tikslas nebūtinai yra dempingo skirtumo apskaičiavimas. Viena, prašymams suteikti RESVĮS arba taikyti IR ir, kita, prašymui apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą taikomos skirtingos nuostatos ir skirtingi terminai.

66. Todėl šioje byloje pranešime apie procedūros pradėjimą buvo nurodyta, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą pateikti RESVĮS prašymai ir pagal to paties reglamento 9 straipsnio 5 dalį pateikti IR prašymai turi būti nusiųsti Komisijai per 15 dienų nuo pranešimo paskelbimo, o prašymai apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį ir 17 straipsnio 3 dalį turi būti nusiųsti per 40 dienų nuo pranešimo paskelbimo. Pranešimo apie procedūros pradėjimą 1 išnašoje, kurią Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 89 punkte, pabrėžiamas pasirinktinis eksportuotojų ar gamintojų, prašančių suteikti RESVĮS arba taikyti IR, prašymų apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą pobūdis. Kaip pažymi *Brosmann Footwear ir kt.*, į prašymus apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą turi būti įtraukta daugiau informacijos nei jos reikalaujama teikiant RESVĮS ar IR prašymus.

67. Be to, iš laikinojo reglamento 64 konstatuojamosios dalies, nurodytos skundžiamo sprendimo 95 punkte, aišku, kad apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą prašė tik keturi iš Komisijos tyrimui neatrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų ir tik jie per nustatytus terminus pateikė pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį ir 17 straipsnio 3 dalį reikalaujamą informaciją, be to, nustatyta, kad RESVĮS arba IR prašymus pateikė 141 Kinijos eksportuojantis gamintojas, įskaitant *Brosmann Footwear ir kt.*, nors *Brosmann Footwear ir kt.* per nustatytą terminą neužpildė klausimyno, kuris būtų joms suteikęs galimybę prašyti apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą.

68. Todėl iš teisės aktų ir Teisingumo Teismui pateiktų dokumentų labai aišku, kad suteikti RESVĮS arba taikyti IR prašantis ūkio subjektas nebūtinai prašo apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą. Be to, jis ir neprivalo to daryti.

69. Kadangi RESVĮS arba IR prašymas nėra privalomai susietas su prašymu apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą, neįsivaizduoju, kaip, nepateikus specialaus prašymo apskaičiuoti šį skirtumą, pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalies taikymą būtų galima išplėsti tyrimui neatrinktų eksportuotojų arba gamintojų prašymų suteikti RESVĮS ir (arba) taikyti IR nagrinėjimui.

70. Todėl manau, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 78 punkte konstatavo, kad pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį Komisijai leidžiama nenagrinėti tyrimui neatrinktų įmonių, kaip antai *Brosmann Footwear ir kt.*, pateiktų RESVĮS ir (arba) IR prašymų. Pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalyje joje nurodytomis aplinkybėmis Komisijai leidžiama nenagrinėti tiktai tyrimui neatrinktų įmonių pateiktų prašymų apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą.

71. Tačiau manau, kad tokia teisės klaida neturi reikšmės, nes ji nesuteikia pagrindo panaikinti skundžiamą sprendimą.

72. Šiuo atžvilgiu reikėtų pažymėti, jog Bendrasis Teismas pagrįstai konstatavo, kad atranka riboja tyrimą, o *Brosmann Footwear ir kt.* šiai išvadai neprieštaravo. Todėl tyrimas nėra susijęs su neatrinktomis įmonėmis.

73. Kaip jau minėjau, vienintelė tokio tyrimo ribojimo išimtis, nors ir ji iš karto sušvelninama, yra susijusi su pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalyje numatytu neatrinktų eksportuotojų ar gamintojų prašymų apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą nagrinėjimu. Kadangi šią išimtį reikia aiškinti siaurai, ji netaikoma tyrimui neatrinktų gamintojų ar eksportuotojų RESVĮS ar IR prašymams.

74. Tokiomis aplinkybėmis Komisija pagrįstai pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį nenagrinėjo tyrimui neatrinktų įmonių pateiktų RESVĮS ar IR prašymų. Tai, kad tokie prašymai nenagrinėjami, yra logiška atrankos metodo pasekmė, nepaisant to, ar taikoma 17 straipsnio 3 dalis.

75. Šiomis aplinkybėmis reikėtų pažymėti, kad *Brosmann Footwear ir kt.* neginčija atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų sudėties ir jos reprezentatyvaus pobūdžio. Apeliacinio skundo 22 punkte jos tiesiog kritikuoja Bendrojo Teismo pateiktą pagrindinio reglamento 17 straipsnio aiškinimą ir teigia, kad įmonės negali būti tinkamai atrinktos, kol Komisija nėra priėmusi sprendimo dėl RESVĮS ir (arba) IR prašymų.

76. Tačiau negalima teigti, kad tyrimas negali būti apribotas dėl atrankos, kol Komisija nėra priėmusi sprendimų dėl visų RESVĮS ir (arba) IR prašymų, taigi ir dėl neatrinktų įmonių prašymų. Kadangi pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 10 dalį pranešime apie procedūros pradėjimą pranešama apie tyrimo pradėjimą, o RESVĮS ir (arba) IR prašymai negali būti pateikti, kol tyrimas nepradėtas, dėl atrankos metodo taikymo atsirandantis tyrimo apribojimas neabejotinai reiškia, kad tyrimui neatrinktų įmonių RESVĮS ir (arba) IR prašymų nereikia nagrinėti.

77. Priešingai *Brosmann Footwear ir kt.* teiginiams, tai, kad toks nagrinėjimas neatliekamas, nereiškia vienodo požiūrio į neatrinktas įmones principo pažeidimo neatrinktų įmonių, kurios būtų „turėjusios teisę“ į RESVĮS ar IR, nenaudai, nes apskaičiuojant dempingo skirtumą tikslais jos vertinamos taip pat kaip ir neatrinktos įmonės, kurių RESVĮS ir (arba) IR prašymai būtų buvę atmesti.

78. Nepaisant to, kad minėtas argumentas *Brosmann Footwear ir kt.* atveju yra hipotetinio pobūdžio, reikėtų pažymėti, kad pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalyje numatyta, jog tyrimui neatrinktiems eksportuotojams ar gamintojams taikomas antidempingo muitas neturi viršyti tyrimui atrinktiems ūkio subjektams nustatyto dempingo skirtumo svertinio vidurkio. Todėl ta nuostata, kurios galiojimo *Brosmann Footwear ir kt.* niekada neginčijo, nesuteikia tyrimui neatrinktiems eksportuotojams ar gamintojams, prašiusiems suteikti RESVĮS ar taikyti IR, jokios teisės reikalauti, kad institucijos apskaičiuotų kitokį dempingo skirtumo svertinį vidurkį nei tas, kuris apskaičiuotas atsižvelgus į visas tyrimui atrinktas įmones, nepaisant to, ar pastarosioms įmonėms buvo suteiktas RESVĮS arba pritaikytas IR.

79. Atsižvelgiant į nurodytus motyvus ir, nepaisant to, kad aiškindamas pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo sprendimo 92 punkte šis Teismas vis dėlto iš esmės padarė teisingą išvadą dėl argumento, susijusio su tuo, kad Komisija nesilaikė *Brosmann Footwear ir kt.* pateiktiems RESVĮS ir (arba) IR prašymams išnagrinėti nustatyto trijų mėnesių termino ir kad šis terminas susijęs tik su tiriamų įmonių, t. y. tyrimui atrinktų gamintojų ir eksportuotojų, pateiktų prašymų nagrinėjimu.

80. Kalbant apie minėtų įmonių pateiktiems RESVĮS ir (arba) IR prašymams nagrinėti nustatyto termino nesilaikymą, manau, jog *Brosmann Footwear ir kt.* negali priekaištauti Bendrajam Teismui, kad šis nepateikė į šį kaltinimą atsakymo, nes toks kaltinimas iš esmės nebuvo pateiktas pirmojoje instancijoje. Nepaisant to, kad per posėdį Teisingumo Teisme *Brosmann Footwear ir kt.* atstovas teigė, kad toks kaltinimas buvo pateiktas ieškinio 67 punkte, iš to punkto parengimo konteksto aišku, kad trijų mėnesių termino nesilaikymas buvo siejamas tik su *Brosmann Footwear ir kt.* pateiktais RESVĮS ir (arba) IR prašymais arba nebent su kitų tyrimui neatrinktų Kinijos gamintojų ir eksportuotojų prašymais. Iš tikrųjų minėtas punktas yra toje ieškinio dalyje, kurioje kaltinama pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto, visų pirma *teisės į gynybą*, pažeidimu. Kadangi ši teisė dėl savo pobūdžio yra siejama su asmeniu, tame punkte pagal jo formuluotę akivaizdžiai negalėjo būti nurodytos Kinijos įmonės, kurios buvo atrinktos tyrimui ir kurių RESVĮS ir (arba) IR prašymus institucijos išnagrinėjo. Todėl siūlau šį kaltinimą atmesti kaip nepriimtiną apeliaciniame procese.

81. Dėl visų nurodytų priežasčių siūlau atmesti pirmuosius du apeliacinio skundo pagrindus, pirmąjį – kaip nereikšmingą ir antrąjį – kaip nepagrįstą.

B – *Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su teisės klaidomis ir įrodymų, susijusių su pakankamu Bendrijos pramonės bendradarbiavimo laipsniu atliekant tyrimą ir su tyrimo eiga, iškreipimu*

82. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro dvi dalys, kuriose kaltinama teisės klaidomis ir įrodymų, atitinkamai susijusių su pakankamu Bendrijos pramonės bendradarbiavimo laipsniu atliekant tyrimą ir su tyrimo eiga, iškreipimu.

1. Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo pirmos dalies, susijusios su teisės klaidomis ir įrodymų, susijusių su pakankamu Bendrijos pramonės bendradarbiavimo laipsniu atliekant tyrimą, iškreipimu

a) Šalių argumentai

83. *Brosmann Footwear ir kt.* teigimu, Bendrasis Teismas tiesiog išnagrinėjo, ar skundas buvo pakankamai palaikomas, kad būtų pateisinama pradėti antidempingo tyrimą, tačiau nenagrinėjo, ar institucijos pagrįstai nusprendė, kad tyrimui neatrinkti 804 Bendrijos gamintojai, atsakę tik į pirmąjį prieš tyrimą išsiųstą klausimyną (toliau – *locus standi* klausimynas), pakankamai bendradarbiavo,

siekiant nustatyti *locus standi* vykstant tyrimui. Kitaip tariant, Bendrasis Teismas nepatikrino, ar institucijos pagrįstai nusprendė, kad per visą tyrimą buvo tenkinamas reikalavimas, susijęs su *locus standi*. *Brosmann Footwear ir kt.* teigimu, neaišku, ar didelis skundo palaikymas prieš prasidedant tyrimui buvo toks pats kaip ir bendradarbiavimo lygis *locus standi* tyrimui jau prasidėjus. Todėl Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, kad institucijos privalėjo patikrinti 804 skundo pateikėjų bendradarbiavimą ir nusiųsti jiems atrankos klausimyną. Iš esmės, kaip pats Bendrasis Teismas pripažino skundžiamo sprendimo 108 punkte, būtent šis klausimynas paprastai siunčiamas Bendrijos gamintojams, siekiant patikrinti jų bendradarbiavimą atliekant tyrimą. Skundžiamo sprendimo 110–112 punktuose iš esmės nurodęs, kad institucijos galėjo nesiųsti atrankos klausimyno tyrimui neatrinktiems 804 Bendrijos gamintojams, kad patikrintų jų bendradarbiavimą atliekant tyrimą, ir pripažinęs, jog bendradarbiavimui patikrinti pakanka vien šių gamintojų atsakant į *locus standi* klausimyną pareikšto teiginio, kad jie palaiko skundą, Bendrasis Teismas pažeidė pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnio 4 dalį ir nesilaikė savo pareigos motyvuoti sprendimą.

84. Skundžiamo sprendimo 111 punkte padarytos išvados taip pat yra netinkamos dėl įrodymų iškreipimo, nes Bendrasis Teismas iš *locus standi* klausimyno negalėjo spręsti, jog Bendrijos gamintojai žinojo, kad jų pateikta informacija gali būti patikrinta vykstant tyrimui ir kad atsakymų į tokį dokumentą pakako bendradarbiavimui atliekant tyrimą įrodyti.

85. Dėl visų nurodytų motyvų *Brosmann Footwear ir kt.* teigia, jog Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, kad atliekant tyrimą bendradarbiavo tik 10 atrinktų Europos Sąjungos įmonių, tačiau šio skaičiaus nepakako, „kad būtų pasiekta 25 % riba, kurios reikalaujama „*locus standi* vykstant tyrimui įgyti“. Tokiomis aplinkybėmis minėtos įmonės negalėjo pagrįstai atstovauti „Bendrijos pramonei“ antidempingo procedūroje.

86. Taryba ir Komisija siūlo atmesti trečiojo apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį. Iš esmės jos teigia, kad Europos Sąjungos gamintojai bendradarbiavo, nes atsakė į *locus standi* klausimyną ir patvirtino palaikantys skundą. Todėl 814 įmonių reikia laikyti sudarančiomis „Bendrijos pramonę“, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalį. Tarybos ir Komisijos teigimu, Komisija neturėjo jokios pareigos dar kartą tikrinti, ar tos įmonės bendradarbiavo pradėjus tyrimą.

b) Analizė

87. Kaip numatyta pagrindinio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje, atlikdama antidempingo tyrimą, Komisija siunčia suinteresuotosioms šalims įvairius klausimynus.

88. Tačiau pagrindiniame reglamente nenurodytas tokių klausimynų pobūdis ar funkcijos.

89. Kaip pabrėžė Taryba, ir šiuo klausimu *Brosmann Footwear ir kt.* jai neprieštaravo, paprastai Komisija skundą pateikusiems Europos Sąjungos gamintojams siunčia dviejų rūšių klausimynus.

90. Su *locus standi* susijusiu klausimynu, kurio tikslus pavadinimas nurodytas skundžiamo sprendimo 110 punkte, šioje byloje yra „Galimas antidempingo tyrimo, susijusio su Kinijos ir Vietnamo kilmės avalynės su odiniais batviršiais importu, inicijavimas“, vertinamas skundo palaikymo lygis. Todėl jis siunčiamas prieš pradedant tyrimą.

91. Antrasis klausimynas, vadinamas atrankos klausimynu, Europos Sąjungos gamintojams siunčiamas pradėjus tyrimą. Paprastai jis pildomas dviem etapais. Pirmiausia visi gamintojai gauna trumpą atrankos klausimyną, kuriame prašoma pateikti būtiną informaciją, visų pirma gamybos ir pardavimo duomenis, o atsakymai į jį paprastai naudojami reprezentatyviems gamintojams atrinkti. Trumpame atrankos klausimyne Komisija taip pat klausia, ar, jeigu būtų taikoma atrankos technika, Europos Sąjungos

gamintojai yra pasirengę būti atrinkti, pateikti būtiną informaciją žalai įvertinti ir leisti Komisijai atlikti patikras vietoje. Tada, jau įvykdžiusi atranką, Komisija antrąją klausimyno dalį, vadinamą „išsamiuoju atrankos klausimynu“, siunčia tik atrinktiems Europos Sąjungos gamintojams. Antroji klausimyno dalis susijusi su žalos Europos Sąjungos pramonei įvertinimu.

92. Šioje byloje neginčijama, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 109 punkte, kad dėl išskirtinai didelio Europos Sąjungos gamintojų skaičiaus Komisija taikė kitokią procedūrą. Todėl ji atrinko įmones remdamasi *locus standi* klausimynuose pateikta informacija, o antrąjį klausimyną išsiuntinėjo tik skundą pateikusiems ir atrinktiems Europos Sąjungos gamintojams, kad jie galėtų pateikti duomenis, susijusius su žalos įvertinimu. Tad neatrinkti Europos Sąjungos gamintojai, t. y. 804 iš 814 gamintojų, kurių vardu buvo paduotas skundas, negavo trumpojo atrankos klausimyno.

93. *Brosmann Footwear ir kt.* nuomone, pripažinus, kaip tai padarė Bendrasis Teismas, kad Komisija galėjo taip pasielgti, pažeistos pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalis ir 5 straipsnio 4 dalis. Remiantis tokiu požiūriu ir tokiomis aplinkybėmis, Komisijai nereikėtų tikrinti neatrinktų įmonių bendradarbiavimo vykstant tyrimui. Taigi šių įmonių nereikėtų įtraukti į sąvokos „Bendrijos pramonė“ apibrėžtį pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje. Todėl savo ruožtu reikėtų daryti išvadą, kad sąlygos, taikomos skundui palaikyti, bendradarbiavimui vykstant tyrimui ir Europos Sąjungos pramonei dempingo padarytai žalai įvertinti nėra įvykdytos.

94. Šie argumentai manęs neįtikina.

95. Pirmiausia neginčijama, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 103 punkte, kad pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 1 ir 4 dalis antidempingo tyrimas oficialiai pradedamas, jeigu skundas yra paduodamas „Bendrijos pramonės“ ar jos vardu, išskyrus atvejus, kai taikoma minėto straipsnio 6 dalis (tačiau šioje byloje ji netaikoma). Skundas laikomas paduotu Bendrijos pramonės ar jos vardu, jeigu jam pritaria tie Bendrijos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visų skundui pritariančių ar nepritariančių Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą. Be to, aiškiai pritariančių skundui Bendrijos gamintojų gamybos apimtis turi sudaryti ne mažiau nei 25 % visų Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.

96. Be to, kaip Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 105 punkte, ir šiuo klausimu *Brosmann Footwear ir kt.* nepareiškė jokių prieštaravimų, pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2 ir 4 dalis „pritarimas“ Bendrijos pramonės ar jos vardu pateiktam skundui reiškia, pirma, kad skundo pateikėjas (-ai) ir asmenys, kurių vardu skundas buvo pateiktas, turi pateikti įrodymų, kurių Komisija prašo siekdama patikrinti, ar įvykdytos antidempingo muito taikymo sąlygos, ir, antra, jie turi leisti Komisijai atlikti bet kokias patikras, siekdami išsiaiškinti, ar pateikta informacija atitinka tikrovę.

97. Antrasis iš minėtų įpareigojimų reiškia bendradarbiavimą vykstant tyrimui, ir nors ši sąvoka pagrindiniame reglamente aiškiai neapibrėžta, kaip yra aišku iš pagrindinio reglamento 6 straipsnio 8 dalies ir 18 straipsnio, ji iš esmės susijusi su suinteresuotųjų šalių požiūriu į pagalbą sklandžiai atlikti tyrimą, visų pirma įsipareigojant leisti Komisijai gauti informaciją arba pateikti jai informaciją ir leisti atlikti patikras.

98. Šiuo atžvilgiu reikėtų pažymėti, kad pagrindiniame reglamente nenurodytas joks konkretus metodas, kaip nustatyti pritarimą skundui ar patikrinti Europos Sąjungos gamintojų bendradarbiavimą atliekant tyrimą. Be to, *Brosmann Footwear ir kt.* savo apeliaciniame skunde net kelis kartus pripažįsta, kad, kaip iš esmės ir konstatavo Bendrasis Teismas, Komisijai nėra privalomas joks konkretus

metodas [8]. Atsižvelgiant į institucijų turimą didelę diskreciją, Komisijos pagrįstai negalima versti elgtis konkrečiu būdu siekiant nustatyti pritarimą skundui ar patikrinti Europos Sąjungos gamintojų bendradarbiavimą atliekant tyrimą, visų pirma jeigu, kaip šioje byloje, nustatyta, kad skundą pateikė išimtinai daug Europos Sąjungos gamintojų.

99. Antra, nors yra aišku, kad tyrimui atrinktos įmonės jam vykstant privalo visapusiškai bendradarbiauti, neatrinktų Europos Sąjungos gamintojų bendradarbiavimas pasireiškia informacijos, leidžiančios, pirma, nuspręsti, ar šie gamintojai priskiriami „Bendrijos pramonei“, pateikimu siekiant patikrinti jų pritarimą skundui ir, antra, vykdyti atranką. Pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalį atrinkus įmones neatrinkti Europos Sąjungos gamintojai iš tikrųjų tyrime nebedalyvauja.

100. Kalbant apie pirmąją aplinkybę, t. y. pritarimo skundui patikrinimą, pažymėtina, kad *Brosmann Footwear ir kt.* neginčija skundžiamo sprendimo 110 ir 111 punktuose Bendrojo Teismo atliktos šio aspekto patikros realumo. Norėčiau pridurti, kad, atsižvelgiant į ankstesniame šios išvados punkte išreikštą mintį, ir, priešingai, nei teigia *Brosmann Footwear ir kt.*, pirmąja instancija bylą nagrinėjantis teismas neprivalėjo tikrinti „[tyrimui neatrinktų įmonių] *locus standi* vykstant tyrimui“. Tiek, kiek pastaroji frazė turi būti laikoma reiškiančia bendradarbiavimo patikrą įvykdžius atranką, šis veiksmas išsamiai atliekamas tik dėl tyrimui atrinktų įmonių.

101. Kalbėdama apie antrąją aplinkybę, t. y. atrankos atlikimą, *Brosmann Footwear ir kt.* teisingai pažymi, jog skundžiamo sprendimo 164 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad, remdamasi 814 Europos Sąjungos gamintojų išsiuntinėtu klausimynu [9], Komisija turėjo informaciją, reikalingą Bendrijos gamintojams atrinkti pagal kriterijus, kuriuos ji laikė reikšmingais. Nors *Brosmann Footwear ir kt.* teigia, jog Bendrasis Teismas iškreipė įrodymus, kai konstatavo, kad *locus standi* klausimyne buvo pateikti klausimai, susiję su kitu laikotarpiu nei tiriamasis laikotarpis, šis teiginys ne tik nepagrįstas, bet ir, kaip teisingai pažymėjo Taryba, jį paneigia paties klausimyno turinys, susijęs, be kita ko, su kiekvienos skundą pateikusios įmonės produkcija tiriamuoju laikotarpiu [10].

102. Todėl siūlau atmesti trečiojo apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį.

2. Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo antros dalies, susijusios su teisės klaidomis ir įrodymų, susijusių su tyrimo eiga, iškreipimu

a) Šalių argumentai

103. Brosmann Footwear ir kt. teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, susijusią su pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalimi, kai konstatavo, jog institucijos, siekdamos atrinkti, galėjo pagrįstai naudoti prieš pateikiant pranešimą apie procedūros pradėjimą surinktą informaciją.

104. Subsidiariai *Brosmann Footwear ir kt.* teigia, kad panaudojusi iš *locus standi* klausimyno gautą informaciją Komisija pradėjo tyrimą anksčiau nei pranešimo apie procedūros pradėjimą dieną. Todėl, jų teigimu, Komisija neužbaigė tyrimo per pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalyje nustatytą 15 mėnesių terminą.

105. Taryba ir Komisija tvirtina, kad šie argumentai yra nepagrįsti.

8 — Žr. apeliacinio skundo 50 ir 51 punktus.

9 — Reikėtų pažymėti, jog nekyla abejonių, kad Bendrasis Teismas, užuot šiame skundžiamo sprendimo punkte nurodęs *locus standi* klausimyną, atrankos klausimyną nurodė dėl paprasčiausios techninės klaidos.

10 — Žr. apeliacinio skundo 7 priedą (p. 289) su skundą pateikusiems Europos Sąjungos gamintojams skirtomis lentelėmis, kuriose nurodyti 2003, 2004 m. ir 2005 m. pirmasis ketvirtis.

b) Analizė

106. Neginčijama, kad informaciją iš atsakymų į *locus standi* klausimyną Komisija surinko prieš paskelbdama pranešimą apie tyrimo pradžią.

107. Tačiau, kaip Bendrasis Teismas iš esmės pažymėjo skundžiamo sprendimo 114 punkte, jeigu Komisijai reikia surinkti ir patikrinti tam tikrą skundo pateikėjų iki tyrimo pradžios pateiktą informaciją, jokia pagrindinio reglamento nuostata netrukdo jai atsižvelgti į šią informaciją atliekant tyrimą.

108. Tai, kad Komisija pradeda tyrimą po to, kai paskelbia pranešimą apie jo pradžią, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje, nereiškia, kad jai prieš tyrimą pateikta informacija negali būti panaudota per tyrimą.

109. Jeigu būtų kitaip, Komisija iš esmės būtų priversta prašyti, kad skundą pateikę Europos Sąjungos gamintojai dar kartą pateiktų iš esmės tą pačią informaciją, ir taip nesilaikytų gero administravimo bei veiksmingo ribotų išteklių valdymo reikalavimo, visų pirma tokiose bylose kaip ši, kai skundo pateikėjų yra išimtinai daug.

110. Be to, kaip jau minėjau, *Brosmann Footwear ir kt.* rimtai neginčija aplinkybės, kad prieš paskelbiant pranešimą apie tyrimo pradėjimą surinkta informacija suteikė galimybę atrinkti Europos Sąjungos gamintojus pagal teisinius reikalavimus.

111. Be to, kalbant apie galutiniams muitams nustatyti suteiktą 15 mėnesių terminą, skaičiuojamą nuo paskelbimo apie tyrimo pradžią, pažymėtina, jog Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 118 punkte padarė teisingą išvadą, kad galutiniame reglamente visiškai paisyta tokio pagrindiniame reglamente nustatyto reikalavimo. Nors kai kurią skundą pateikusių Europos Sąjungos gamintojų informaciją Komisija surinko prieš paskelbdama pranešimą apie tyrimo pradžią, ši informacija buvo panaudota ir patikrinta siekiant atrinkti jau pradėjus tyrimą. Todėl Komisija nepradėjo tyrimo prieš paskelbdama pranešimą apie tyrimo pradžią.

112. Dėl nurodytų priežasčių siūlau atmesti trečiojo apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį ir visą šį pagrindą.

C – *Dėl ketvirtojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su teisės klaida ir įrodymų, susijusių su žalos Bendrijos pramonei įvertinimu, iškreipimu*

1. Bendrojo Teismo motyvavimas

113. Pirmojoje instancijoje *Brosmann Footwear ir kt.* teigė, kad institucijos, vertindamos su žala Bendrijos pramonei susijusius makroekonominius ir mikroekonominius veiksnius, rėmėsi nepatikimais duomenimis. Visų pirma *Brosmann Footwear ir kt.*, remdamosi daugiausia iš spaudos surinkta ir Komisijai perduota informacija, teigė, kad kai kurios Italijos įmonės, kurios tikriausiai buvo atrinktos tarp Europos Sąjungos gamintojų, pateikė melagingą informaciją ir nacionaliniu lygmeniu ėmėsi tam tikrų sukčiavimo veiksmų, kad pasipelnytų iš subsidijų ar darbo teisės pažeidimų.

114. Bendrasis Teismas šiuos argumentus atmetė.

115. Visų pirma skundžiamo sprendimo 168 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, jog tai, kad įmonė sukčiavo nacionaliniu lygmeniu, nebūtinai reiškia, kad ji nebendradarbiauja Komisijos antidempingo tyrime ar kad šiuo atžvilgiu pateikia neteisingą informaciją. Net jei paaiškėtų, kad tai tiesa, tai savaime nelemtų išvados, kad vykstant antidempingo tyrimui pateikti duomenys yra nepatikimi, jeigu jie

nesusiję su minėta sukčiavimo veikla. Be to, atsakydamas į argumentą, susijusį su vienos iš Italijos įmonių direktorių nuteisimu už apgaulingą apskaitos tvarkymą, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 169 punkte iš esmės konstatavo, kad nagrinėjamos faktinės aplinkybės buvo susijusios su gerokai ankstesniu laikotarpiu nei tiriamasis laikotarpis, todėl jos negali leisti abejoti vykstant antidempingo tyrimui pateiktų duomenų patikimumu.

116. Antra, konkrečiai kalbėdamas apie *Brosmann Footwear ir kt.* teiginius, susijusius su dviejų Italijos įmonių pateiktais tariamai suklastotais duomenimis, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 173 punkte iš esmės pažymėjo, kad ši informacija gali būti laikoma reikšminga tik jeigu ji gali leisti suabejoti (makroekonominiais ir mikroekonominiais) veiksniais, į kuriuos Taryba atsižvelgė nustatydama žalą Bendrijos pramonei.

117. Toliau nagrinėdamas poveikį, kurį minėti duomenys galėjo turėti žalos makroekonominiams rodikliams, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 174–176 punktuose vieną paskui kitą atmetė *Brosmann Footwear ir kt.* pateiktus argumentus. Visų pirma dėl rėmimosi vienos iš dviejų Italijos įmonių sukčiavimu gaunant valstybės pagalbą naujiems įrenginiams, kurie buvo pastatyti ES nare nesančioje šalyje, įsigyti Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 176 punkte pažymėjo, kad net jeigu šis kaltinimas būtų įrodytas, toks elgesys galėtų turėti neigiamą poveikį tik realiam investicijų bendrojoje rinkoje lygiui, taip patvirtinant Tarybos šiuo atžvilgiu padarytas išvadas.

118. Kalbant apie tų duomenų įtaką žalos mikroekonominiams rodikliams, nagrinėtą skundžiamo sprendimo 178 ir 179 punktuose, Bendrasis Teismas iš esmės pripažino, kad net jeigu dviejų Italijos įmonių pateikta informacija galėjo paveikti vidutinės batų su odiniais batviršiais kainos apskaičiavimą Europos Sąjungoje, pats vidutinės kainos kriterijus nebuvo lemiamas veiksnys. Jeigu kaina iš tikrųjų būtų buvusi didesnė, to nebūtų pakakę paneigti išvadas, susijusias su pinigų srautais, pelnu, investicijų grąža, galimybe didinti kapitalą ir investicijomis, rodančias, kad Bendrijos pramonės padėtis smarkiai pablogėjo.

2. Šalių argumentai

119. Pirmiausia *Brosmann Footwear ir kt.* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir iškraipė įrodymus, kai skundžiamo sprendimo 179 punkte dėl žalos makroekonominių rodiklių konstatavo, kad jeigu vidutinė batų su odiniais batviršiais kaina būtų buvusi didesnė, to nepakaktų paneigti Tarybos išvadas, susijusias su pinigų srautais, pelnu, investicijų grąža, galimybe didinti kapitalą ir investicijomis. *Brosmann Footwear ir kt.* teigimu, didesnės tokių batų kainos neabejotinai būtų turėjusios teigiamą poveikį kiekvienam iš išvardytų veiksnių ir būtų nulėmusios didesnę pelno maržą bei didesnius pinigų srautus. Be to, dėl žalos makroekonominių rodiklių *Brosmann Footwear ir kt.* teigia, pirma, kad Bendrasis Teismas tiesiog pasirėmė Tarybos atliktu vertinimu ir neatsižvelgė į aplinkybę, kad byloje *Brosmann Footwear ir kt.* išvardytos Italijos įmonės buvo nuteistos už duomenų ir sąskaitų klastojimą, rodžiusią, kad Komisija niekaip negalėjo pasitikėti šių įmonių pateiktos informacijos teisingumu. Antra, *Brosmann Footwear ir kt.* teigia, kad skundžiamo sprendimo 176 punkte Bendrasis Teismas neatsižvelgė į akivaizdų sukčiavimo poveikį investicijų tendencijoms, dėl kurio buvo smarkiai pervertintas tyrimo metu įvykęs nuosmukis.

120. Antra, *Brosmann Footwear ir kt.* teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime padarė teisės klaidą, nes nepatikrino, ar institucijos atidžiai ir nešališkai ištyrė gautą informaciją dėl Italijos įmonių, bendradarbiavusių atliekant tyrimą, sukčiavimo.

121. Trečia, *Brosmann Footwear ir kt.* nurodo, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 182 punkte pripažino, kad Taryba įvykdė jai tenkančią motyvavimo pareigą.

122. Taryba tvirtina, kad šis apeliacinio skundo pagrindas yra iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas. Komisija pritaria šiai pozicijai.

3. Analizė

123. Manau, kad šis apeliacinio skundo pagrindas yra iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

124. Visų pirma reikėtų turėti omenyje, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Teisingumo Teismas apeliaciniame procese neturi kompetencijos nustatyti faktinių aplinkybių nei pagal bendrą taisyklę tirti įrodymų, kuriuos Bendrasis Teismas laikė tinkamais faktinėms aplinkybėms patvirtinti. Jeigu šie įrodymai buvo gauti teisėtai ir buvo paisyta bendrųjų teisės principų ir procesinių normų, taikomų įrodinėjimo pareigai ir įrodymų tyrimui, tik Bendrasis Teismas turi nustatyti jam pateiktų įrodymų vertę. Todėl jei šie įrodymai nėra iškreipiami, toks vertinimas nėra teisės klausimas, kurį tikrina Teisingumo Teismas [11].

125. Šioje byloje reikia konstatuoti, kad pirmąja savo kaltinimų grupe, susijusia su: i) tariamo Italijos įmonių, kurias ieškovės įvardijo byloje, sukčiavimo poveikiu investicijoms ir žalos makroekonominiams rodikliams; ir ii) galimo vidutinės batų su odiniais batviršiais kainos padidėjimo Europos Sąjungoje poveikiu žalos mikroekonominiams rodikliams *Brosmann Footwear ir kt.* prašo Teisingumo Teismo patikrinti išvadas dėl faktinių aplinkybių, kurias Bendrasis Teismas padarė skundžiamo sprendimo 176 ir 179 punktuose, tačiau tai nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai apeliaciniame procese.

126. Norėčiau pridurti, kad *Brosmann Footwear ir kt.* nepateikia jokių įrodymų, kad pagrįstų savo teiginį, susijusį su įrodymų iškreipimu, dėl kurio, jų teigimu, minėtuose skundžiamo sprendimo punktuose padaryta teisės klaida. Yra nustatyta, kad toks iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų, neatliekant faktų ir įrodymų vertinimo iš naujo [12].

127. Be to, priešingai *Brosmann Footwear ir kt.* teiginiams, Bendrasis Teismas ne tik pasirėmė Tarybos išvadomis dėl žalos makroekonominių rodiklių, bet ir ištyrė tariamo sukčiavimo ir suklastotų sąskaitų įtaką veiksniams, į kuriuos Taryba atsižvelgė, kad įrodytų žalos faktą, arba apskritai nagrinėjamų Italijos įmonių per antidempingo tyrimą Komisijai pateiktos informacijos patikimumui, kaip tai yra aišku iš skundžiamo sprendimo 169 ir 174–176 punktų.

128. Todėl pirmosios grupės kaltinimus reikėtų laikyti iš dalies nepriimtinais ir iš dalies nepagrįstais.

129. Išvada dėl nepriimtinumo turėtų būti iš dalies taikoma dviem kitiems *Brosmann Footwear ir kt.* kaltinimams, pateiktiems šiam apeliacinio skundo pagrindui pagrįsti ir susijusiems su skundžiamo sprendimo 174, 175, 178 ir 181 punktais. Abu kaltinimai susiję su įrodymų iškreipimu, tačiau šiuo atžvilgiu nepateikta jokios juos pagrindžiančios informacijos.

130. Be to, *Brosmann Footwear ir kt.* negali priekaištauti Bendrajam Teismui dėl to, kad jis neatsakė į jų teiginį, jog atitinkama Komisijai jų pateikta informacija, susijusi su dviejų Italijos įmonių elgesiu, turėjo būti išnagrinėta atidžiai ir nešališkai, nes šis priekaištas, kaip *Brosmann Footwear ir kt.* pažymi, nurodydamos savo dubliko pirmojoje instancijoje 69 punktą, buvo pareikštas tik vėliau, vienu to dokumento sakiniu, kuris, be kita ko, buvo pateiktas subsidiariai, atsižvelgiant į institucijų motyvavimo pareigą.

131. Bet kuriuo atveju iš skundžiamo sprendimo aišku, kad, užuot abejojus *Brosmann Footwear ir kt.* Komisijai pateiktos informacijos, susijusios su ieškovių byloje įvardytų dviejų Italijos įmonių elgesiu, tikrumu, Bendrajam Teismui rūpėjo ištirti įtaką, kurią ši informacija, jei būtų pasitvirtinusi, būtų galėjusi turėti Tarybos atliktam Bendrijos pramonei padarytos žalos vertinimui. Nagrinėdamas *Brosmann Footwear ir kt.* pateiktų argumentų esmę ir konstatuodamas, jog šių įmonių pateikta informacija neturėjo reikšmės išvadai, kad Bendrijos pramonei padaryta didelė žala, Bendrasis Teismas

11 — Visų pirma žr. 2010 m. kovo 18 d. Sprendimą *Trubowest Handel ir Makarov prieš Tarybą ir Komisiją* (C-419/08 P, Rink. p. I-2259, 31 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

12 — Žr. minėto Sprendimo *Trubowest Handel ir Makarov prieš Komisiją ir Tarybą* 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

netiesiogiai, tačiau neabejotinai nusprendė dėl institucijų pareigos kiekvienu konkrečiu atveju „atidžiai ir nešališkai“ ištirti reikšmingą informaciją, ir ji buvo neigiama. Kitaip tariant, konstatavęs, kad *Brosmann Footwear ir kt.* pateikta informacija neturi reikšmės, Bendrasis Teismas netiesiogiai pripažino, kad institucijos neturėjo jokios pareigos jos nagrinėti.

132. Todėl darant prielaidą, kad antrasis *Brosmann Footwear ir kt.* kaltinimas yra priimtinas, jį reikėtų laikyti nepagrįstu.

133. Galiausiai, kalbant apie teisės klaidą, padarytą, kaip teigiama trečiajame kaltinime, skundžiamo sprendimo 181 punkte, pažymėtina, kad *Brosmann Footwear ir kt.* jos neįrodė, o Bendrasis Teismas tiesiog pagrįstai konstatavo, kad Taryba galutiniame reglamente nurodė aiškias priežastis, dėl kurių manė, jog Bendrijos pramonė patyrė didelę žalą.

134. Bet kuriuo atveju, kadangi nagrinėjama informacija, kurią *Brosmann Footwear ir kt.* pateikė Komisijai, buvo laikoma neturinčia jokios įtakos žalos rodikliams ir atitinkamai jokios reikšmės Bendrijos pramonės patirtos žalos vertinimui, Bendrasis Teismas padarė teisingą išvadą, kad Taryba neprivalėjo konkrečiai motyvuoti, kodėl šiuo tikslu į informaciją nebuvo atsižvelgta.

135. Atsižvelgdamas į pateiktus svarstymus, siūlau atmesti ketvirtąjį apeliacinio skundo pagrindą.

D – *Dėl penktojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su teisės klaida ir įrodymų, susijusių su dempingo ir žalos Bendrijos pramonei priežastinio ryšio vertinimu, iškreipimu*

1. Šalių argumentai

136. *Brosmann Footwear ir kt.* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir iškraipė įrodymus ir tai turėjo įtakos dempingo ir žalos Bendrijos pramonei priežastinio ryšio vertinimui, taip pažeidžiant pagrindinio reglamento 3 straipsnį. *Brosmann Footwear ir kt.* pateikiama kritika susijusi su dviem aspektais.

137. Pirma, teigiama, jog Bendrasis Teismas nepripažino, kad Bendrijos pramonės konkurencingumo stoka buvo pagrindinis veiksnys, dėl kurio ji patyrė žalą, nepaisant odinių batų iš Kinijos importo. Tvirtinama, kad Bendrasis Teismas nepaisė aplinkybės, kuri aiškiai nurodyta įvairiose galutinio reglamento konstatuojamosiose dalyse, kad per pastaruosius 15 metų Bendrijos pramonė niekada nėra gavusi pagrįsto pelno, ir aplinkybės, kad nuolatinį pramonės rinkos dalių praradimą ilgainiui lėmė santykinė produkcijos konkurencingumo Europos Sąjungoje stoka. Teigiama, kad konkurencingumo stoką patvirtina Bendrijos pramonės eksporto sumažėjimas.

138. Antra, *Brosmann Footwear ir kt.* priekaištauja, jog Bendrasis Teismas nepaisė aplinkybės, kad papildomą Kinijos eksportuojančių gamintojų kainų sumažėjimą paaiškino produktų asortimento pokytis po 2002 m. ir kartu kvotų panaikinimas. Produktų asortimento pokytis paaiškina, kodėl vidutinė eksporto iš Kinijos vieneto kaina sumažėjo labiau nei eksporto iš šalių, kurios nėra narės, vieneto kaina. *Brosmann Footwear ir kt.* teigimu, šį argumentą, kuris buvo pateiktas pirmojoje instancijoje, Bendrasis Teismas atmetė be jokio paaiškinimo ir kartu nepaisė pareigos motyvuoti savo sprendimus.

139. Taryba siūlo atmesti šį apeliacinio skundo pagrindą kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą.

2. Analizė

140. Kaip Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 190 punkte, nustatydamos žalą Bendrijos pramonei Taryba ir Komisija privalo išnagrinėti, ar žalą, kuria jos ketina grįsti savo išvadas, iš tikrųjų lemia importas dempingo kaina, ir atskirti ją nuo bet kurios žalos, atsiradusios dėl kitų veiksnių, pavyzdžiui, dėl pačių Bendrijos gamintojų elgesio [13]. Ši pareiga išplaukia iš pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies.

141. Šioje byloje nustatyta, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį institucijos patikrino Bendrijos pramonės patirtos žalos ir avalynės su odiniais batviršiais importo iš Kinijos priežastinį ryšį.

142. Taip pat neginčijama, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 192–200 punktuose patikrino institucijų išvadų pagrįstumą, atsižvelgęs į *Brosmann Footwear ir kt.* pirmojoje instancijoje pateiktus argumentus, kuriais remiantis, iš esmės nustatant priežastinio ryšio buvimą ar nebuvimą, reikėjo atsižvelgti į prastus Bendrijos pramonės eksporto rezultatus, importą iš kitų šalių, kurios nėra narės, ir kvotų sistemos panaikinimą nuo 2005 m. pirmojo ketvirčio.

143. Tačiau *Brosmann Footwear ir kt.* priekaištauja, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, atsisakęs pripažinti, kad Europos Sąjungos konkurencingumo stoka buvo pagrindinis veiksnys, dėl kurio ši pramonė patyrė žalą. Savo teiginį jos grindžia trimis dalykais, į kuriuos, kaip jos teigia, Bendrasis Teismas neatsižvelgė.

144. Nepaisant to, kad, pirma, du iš trijų minėtų veiksnių nebuvo nurodyti pirmojoje instancijoje, o trečiasis negalėjo pakeisti Bendrojo Teismo vertinimo, nes, kaip netiesiogiai pripažįsta *Brosmann Footwear ir kt.*, Taryba į jį jau atsižvelgė galutiniame reglamente [14], ir, antra, kad tariamas įrodymų iškreipimas nėra akivaizdus iš bylos medžiagos, sutinku su Taryba, kad „konkurencingumo stoka“ nėra kitas veiksnys pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį.

145. „Konkurencingumo stoka“ yra bendrinė sąvoka, kurią iš tikrųjų tiesiog lemia tokie veiksniai, kaip antai didelės gamybos sąnaudos, investicijų stoka, nepakankamas produktyvumas ir prasti eksporto rezultatai, t. y. veiksniai, išvardyti pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje arba veiksniai, į kuriuos pagal šią nuostatą institucijos gali bet kuriuo atveju atsižvelgti.

146. Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas, atsakęs į konkrečius *Brosmann Footwear ir kt.* pirmojoje instancijoje pateiktus argumentus, skundžiamo sprendimo 192 punkte pagrįstai vertino, ar tariamai prasti Europos Sąjungos pramonės eksporto rezultatai dėl kitų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje nurodytų veiksnių galėjo lemti didelę žalą Bendrijos pramonei.

147. Antra, dėl teiginio, kad Bendrasis Teismas nepareiškė pozicijos dėl papildomo Kinijos eksportuotojų kainų sumažėjimo nuo 2002 m. pasikeitus produktų asortimentui, reikėtų pažymėti, kad šis teiginys pirmojoje instancijoje buvo suformuluotas kitaip. Kaip yra aišku iš apeliacinio skundo 106 punkto, *Brosmann Footwear ir kt.* Bendrajame Teisme teigė, kad pardavimo kainos sumažėjo dėl produktų asortimento pasikeitimo panaikinus kvotą, t. y. nuo 2005 m. sausio mėn., o ne nuo 2002 m. Todėl dabar *Brosmann Footwear ir kt.* negali priekaištauti, kad Bendrasis Teismas nepareiškė pozicijos dėl tokio argumento.

148. Bet kuriuo atveju dėl bylos esmės laikausi nuomonės, kad atlikdamos antidempingo tyrimą institucijos neturi jokios pareigos nustatyti, dėl ko papildomai sumažėjo į Europos Sąjungą dempingo kaina importuotų produktų kainos.

13 — Šiuo atžvilgiu žr. 2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimą *Moser Baer India prieš Tarybą* (C-535/06 P, Rink. p. I-7051, 87 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

14 — Žr. šios išvados 137 punktą.

149. Todėl siūlau atmesti penktąjį apeliacinio skundo pagrindą ir visą apeliacinį skundą.

V – Dėl bylinėjimosi išlaidų

150. Remiantis Procedūros reglamento 122 straipsnio pirma pastraipa, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba savo procesiniuose dokumentuose reikalavo, kad *Brosmann Footwear ir kt.* padengtų šios instancijos bylinėjimosi išlaidas, o jos, mano nuomone, turi pralaimėti bylą visais pagrindais, joms reikia nurodyti padengti bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje išlaidas.

VI – Išvada

151. Atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus, Teisingumo Teismui siūlau:

„1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd* ir *Risen Footwear (HK) Co. Ltd* bylinėjimosi išlaidas.“